

Próba oceny cech charakteru szczeniąt jamników

Kazimierz Ściesiński, Edyta Krzysztozek, Beata Gacyk

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Katedra Szczegółowej Hodowli Zwierząt,
Zakład Hodowli Zwierząt Futerkowych i Drobego Inwentarza,
ul. Ciszewskiego 8, 02-786 Warszawa

Celem badań było przeprowadzenie testu charakteru u szczeniąt trzech ras jamników standardowych – krótkowłosych, długowłosych i szorstkowłosych (IV grupa FCI). Badania zostały wykonane na szczeniętach w wieku około 6 tygodni. Przebywały one u hodowców i były utrzymywane w warunkach tzw. hodowli domowej. W wykonywanym teście charakteru stosowano trzy bodźce: wzrokowy, akustyczny i dotykowy. Na podstawie zachowania szczeniąt dzielono je na trzy grupy: szczenięta wykazujące ciekawość, szczenięta zachowujące się obojętnie, szczenięta wykazujące lękliwość i agresywność. Ocenę przeprowadzono w skali 3-punktowej. Uzyskano wysoko istotne różnice między trzema rasami jamników dla takich cech, jak ciekawość i bojaźliwość. Nie stwierdzono istotnych różnic między jamnikami szorstkowłosymi i krótkowłosymi oraz między długowłosymi i krótkowłosymi dla cechy, jaką jest neutralność, natomiast istotną różnicę obserwowano między jamnikami szorstkowłosymi i długowłosymi. Najbardziej pożądane cechy charakteru (ze względu na użytkowość), jakimi są: odwaga, pewność siebie, duży temperament, wykazywały szczenięta jamników szorstkowłosych.

SŁOWA KLUCZOWE: psy / jamniki / szczenięta / charakter

Niniejsza praca jest kontynuacją wcześniejszych prac na temat zachowania i oceny charakteru szczeniąt różnych ras i typów użytkowych, przeprowadzonych w Katedrze Szczegółowej Hodowli Zwierząt SGGW. Materiał badawczy stanowiły szczenięta jamników standardowych trzech ras: krótkowłosych, długowłosych i szorstkowłosych. W pracy dokonano wstępnej oceny cech psychicznych psów tych odrębnych ras, a także podjęto próbę wyjaśnienia, czy istnieją różnice charakterologiczne w psychice szczeniąt już we wstępnej fazie rozwoju.

W Polsce jamniki są jedną z najbardziej popularnych ras. Są to psy o potencjalnych możliwościach myśliwskich, a jednocześnie stały się psami do towarzystwa. Aby za-

chować cechy użytkowe jamników, poddaje się je próbom pracy i ocenia charakter. Dlatego powinno przeprowadzać się testy charakteru szczeniąt, zwracając szczególną uwagę na te cechy, które umożliwiłyby ich przyszłe użytkowanie myśliwskie.

We wzorcu jamników, zatwierdzonym przez Międzynarodową Federację Kynologiczną (FCI) w 2001 roku, wyróżnia się 9 ras ze względu na wielkość i gatunek włosa. Wielkość standardowa i dwie wielkości karłowate (miniaturowa i królicza) występują w trzech możliwych typach okrywy włosowej – jako krótkowłose, długowłose lub szorstkowłose. Podstawą rozróżnienia wielkości jest wynik pomiaru obwodu klatki piersiowej.

Psy ras myśliwskich, w tym jamniki, poddawane są próbom pracy i ocenie charakteru, dostosowanym do typu użytkowania. Ponieważ jamniki trzymane są także jako psy rodzinne, dlatego pożądane jest, aby testować ich charakter nie tylko na właściwości łowieckie, ale i pod kątem predyspozycji charakterologicznych w sytuacjach życia rodzinnego – z człowiekiem.

Według Seiferle [4] do pożądanych cech charakteru psa należą: pewność charakteru (w sytuacji spokojnej) w stosunku do obcych osób i w środkach komunikacji, dobra układność, średnia twardość, ścisły związek z przewodnikiem, właściwa reakcja (odporność) na strzał. Cechami niepożądanymi u psa są: lęklivość, płochliwość, nadmierna nieufność, niepożądana ostrość, nerwowość, lęk przed strzałem.

Seiferle [4] wyróżnia 4 podstawowe cechy charakteru u psów:

- ◆ Nieustraszony pies bojowy, pozbawiony lęku, o pożądanej ostrości, zachowaniu agresywnym (warczenie, pokazywanie zębów, szczekanie, sierść zjeżona na grzbiecie, ogon wysoko noszony). Gdy pojawi się wróg, chętnie podejmuje przywództwo stada i walkę, silny popęd obrony, niezawodny obrońca.

- ◆ Nieustraszony pies, bez lęku, nieostry, słabo rozwinięty popęd do walki, zrównoważony charakter, do nieznaney sytuacji zbliża się z zaciekawieniem, bez agresji; charakter przyjacielski. Gdy jest napadnięty, w sytuacji prawdziwego niebezpieczeństwa bez lęku podejmuje walkę. Jeżeli ma popęd do obrony, może być także psem obronnym.

- ◆ Pies o niepewnym charakterze, lękliwy, o wybitnym popędzie do samoobrony i niepożądaney ostrości. Psy o takim charakterze mają popęd do ucieczki oraz samoobrony, brak im popędu bojowego. W razie zagrożenia zachowują się tchórzliwie, z tendencją do ucieczki. Gdy ucieczka jest niemożliwa, zachowują się agresywnie w stosunku do wroga (położone uszy, podwinięty ogon, pokazywanie zębów, pies warczy, szczeka, stara się gryźć). Ich agresja wynika z lęku i nieufności, ujawnia się gdy psy te są zmuszone do obrony.

- ◆ Niepewny, lękliwy, nieostry pies, nie zachowuje się wrogo wobec otoczenia. Wobec wroga okazuje lęk i chęć do ucieczki. Jest nerwowy, nie ma popędu do walki. Psy takie posiadają gotowość do podporządkowania się.

Większość psów posiada charakter pośredni. Dla hodowcy i właściciela psa użytkowego rzeczą najważniejszą jest charakter psa.

Na podstawie wielu badań wiadomo, że najważniejsze dla psa są pierwsze tygodnie życia. Niemożliwe jest nawiązanie kontaktu fizycznego przez człowieka ze szczenię-

ciem po siódmym tygodniu życia. Jeśli szczenię pozna wędrowo tylko jednego człowieka, innych natomiast wzrokowo, będzie zachowywać się wobec nich bojaźliwie [7]. U takich psów wykształca się zespół bojaźliwości, który został określony, przez amerykańskich badaczy Scotta i Fullera [3], mianem tzw. zespołu kennelowego – syndromu strachu. Charakteryzuje się on bojaźliwością (obawą) przed obcymi ludźmi, nieznanymi przedmiotami i nowymi sytuacjami.

Najlepszym terminem zabrania szczenięcia od hodowcy przez nowego właściciela, według badań Scotta i Fullera [3], jest siódmy tydzień życia. W tym czasie szczenięta najszybciej i najtrwalej przywiązują się do nowego właściciela.

Według Campbella [1] w siódmym tygodniu powinny być przeprowadzone testy charakteru, jeśli ich wyniki mają w wiarygodny sposób świadczyć o wrodzonych cechach charakteru. Według Trumlera [7] największą wiarygodność testu charakteru, mówiącą najwięcej o wrodzonych predyspozycjach psa, uzyskuje się w końcowym okresie trzeciej fazy (wpajania skojarzeń), który przypada w ok. 6-7 tygodniu życia psa.

Materiał i metody

Zasadniczym celem pracy była ocena charakteru szczeniąt jamników za pomocą testu charakteru. Ocenę przeprowadzono na krótkowłosych, długowłosych i szorstkowłosych szczeniętach jamników standardowych. Badaniu zostało poddanych 71 szczeniąt. Obserwacje zachowania szczeniąt jamników różnych ras były prowadzone na 7 miotach jamników szorstkowłosych (w sumie na 33 szczeniętach), 7 miotach jamników długowłosych (23 szczenięta) i 5 miotach jamników krótkowłosych (15 szczeniąt) – tabela 1. Oceniane szczenięta były w wieku ok. 6 tygodni i przebywały u hodowców; hodowle były prowadzone w warunkach domowych (nie kennelowych). Warunki utrzymania szczeniąt były dobre.

Zastosowano test charakteru szczeniąt, opracowany przez Ściesińskiego i Kopacz [5]. Test przeprowadzono na szczeniętach w wieku ok. 6 tygodni, odbywał się on w pomieszczeniu, w którym przebywały szczenięta.

Tabela 1 – Table 1
Zestawienie ilościowe testowanych szczeniąt jamników
Quantitative summary of tested pups traits

Rasa – Breed	Liczba – Number	
	miotów litters	szczeniąt pups
Jamnik szorstkowłosy Wire-haired dachshund	7	33
Jamnik długowłosy Long-haired dachshund	7	23
Jamnik krótkowłosy Smooth-haired dachshund	5	15
Razem – Total	19	71

Szczenięta były poddane działaniu trzech bodźców:

- wzrokowego – świecenie latarką o zmiennej sygnalizacji,
- akustycznego – piszczenie zabawką o przenikliwym dźwięku,
- dotykowego – uciskanie karku (kłębu) i podnoszenie do góry za łapki.

Czas działania poszczególnych bodźców wynosił od 2 do 3 minut. W zależności od zachowania szczeniąt można je było podzielić na trzy grupy:

- wykazujące zaciekawienie obiektem – przesuujące się w kierunku bodźca;
- obojętne – nie zainteresowane obiektem, pozostające w dotychczasowym miejscu;
- wykazujące bojaźliwość – uciekające w różnych kierunkach, oddalające się od obiektu testowego.

W skali 3-punktowej oceniano reakcje ciekawości, bojaźliwości i neutralności szczenięcia wywołane działaniem bodźca.

Zasady oceny reakcji na bodźce akustyczne i optyczne

Celem przeprowadzonego doświadczenia optycznego u szczeniąt było stwierdzenie reakcji na nieoczekiwane zjawisko optyczne. Reakcje niepożądane – wysoka nieufność, lękliwość, próba ucieczki. Reakcje pożądane – zainteresowanie i ciekawość, psy są zainteresowane bodźcem optycznym.

Bodziec akustyczny to piszczałka, o ostrym i przerywanym dźwięku, o wysokiej częstotliwości. Reakcje niepożądane – lękliwość i płochliwość. Reakcje pożądane – wysoki stopień pewności siebie, odwaga.

Punktacja za ciekawość:

- 3 punkty – szczenię od pierwszego momentu zadziałania bodźca przejawia zainteresowanie, podchodzi do niego, próbuje wachać i gryźć;
- 2 punkty – szczenię od razu podchodzi w stronę bodźca, ale dopiero po kilku sekundach zaczyna go obwąchiwać;
- 1 punkt – szczenię podchodzi dopiero po kilku sekundach.

Punktacja za bojaźliwość:

- 3 punkty – szczenię pod wpływem bodźca piszczy, siada, kładzie się, próbuje się schować
- 2 punkty – szczenię po kilku sekundach zaczyna piszczeć, próbuje się schować;
- 1 punkt – szczenię przez kilka sekund siedzi, po czym usiłuje się gdzieś schować.

Punktacja za neutralność:

- 3 punkty – szczenię przez 2-3 minuty stoi spokojnie, jeśli jest w trakcie zabawy nie przerywa jej;
- 2 punkty – szczenię stoi spokojnie, przestaje się interesować dotychczas wykonywaną czynnością;
- 1 punkt – przez pierwszą minutę szczenię stoi spokojnie, potem odchodzi.

Zasady oceny reakcji na bodźce dotykowe

Celem przeprowadzonego doświadczenia było stwierdzenie, jak szczenię reaguje na niespodziewany dotyk o dużej sile. Cechy pożądane to twardość, pewność i odwaga. Cechy niepożądane to lękliwość (próba ucieczki, piszczenie), nieufność.

Punktacja za ciekawość:

- 3 punkty – w czasie uciskania kłębu szczenię obraca głowę i próbuje chwycić za palce, chcąc się bawić;
- 2 punkty – w czasie uciskania kłębu szczenię odwraca głowę i czasami łapie zębami za rękę;
- 1 punkt – szczenię w czasie uciskania kłębu kręci głową, ale stoi spokojnie.

Punktacja za bojaźliwość:

- 3 punkty – pod wpływem bodźca szczenię ucieka w głąb kojca, próbuje się schować;
- 2 punkty – szczenię ucieka po kilku sekundach od momentu zadziałania bodźca;
- 1 punkt – szczenię ucieka, ale po kilku sekundach wraca.

Punktacja za neutralność:

- 3 punkty – całkowity brak zainteresowania szczenięcia;
- 2 punkty – początkowo występuje brak reakcji szczenięcia, potem szczenię kręci głową;
- 1 punkt – przez pewien czas szczenię nie zwraca uwagi na bodziec, po czym odwraca głowę i próbuje złapać za rękę.

Zasady interpretacji wyników

Na podstawie przedstawionej powyżej punktacji za reakcję na poszczególne bodźce szczenięta można rozdzielić na trzy grupy:

grupa I – szczenięta, które uzyskały minimum 5 pkt. za ciekawość, maksimum 3 pkt. za neutralność, 0 pkt. za bojaźliwość;

grupa II – szczenięta, które uzyskały minimum 3 pkt. za neutralność, 0 pkt. za bojaźliwość;

grupa III – szczenięta, które uzyskały co najmniej 1 pkt. za bojaźliwość.

Do grupy I należą szczenięta najodważniejsze, o dużym temperamencie, pewne siebie, wykazujące tendencje do dominacji. Psy takie w przyszłości potrzebują doświadczonego przewodnika, mają szansę stać się dobrymi psami użytkowymi.

Do II grupy zalicza się szczenięta o niezbyt wybujałym temperamencie, pewne siebie, nie przejawiające zbyt dużego zainteresowania bodźcami z zewnątrz, a jednocześnie nie okazujące lęku i nerwowości. Psy te nie będą wykazywać tendencji do dominacji. Mogą być zrównoważonymi psami towarzyszącymi.

W III grupie znajdują się szczenięta lękliwe, płochliwe, które negatywnie reagują na bodźce zewnętrzne. Prawdopodobnie psy te, ze względu na dużą bojaźliwość (tchórzliwość) i nerwowość, nie będą dobrymi psami użytkowymi, a ich kontakt z człowiekiem będzie utrudniony i ograniczony.

Do I i II grupy mogą być zaliczone tylko te szczenięta, które na żaden z bodźców nie reagują bojaźliwością. Reakcja bojaźliwa na któryś z bodźców natychmiast kwalifikuje szczenięta do grupy III. Test ten bardzo surowo kwalifikuje szczenięta, wykluczając z oceny pozytywnej szczenięta tchórzliwe.

Przy ocenie uzyskanych wyników, dotyczących poszczególnych cech charakteru, zastosowano: test niezależności χ^2 w weryfikacji hipotezy o braku zależności między rasą a typem reakcji [6]; hierarchiczną analizę wariancji dla modelu stałego o nierównej liczebności w podgrupach [2, 6]; test Duncana [2, 6].

Wyniki i dyskusja

Punkty uzyskane w teście charakteru przez poszczególne szczenięta pozwoliły na przyporządkowanie każdego z nich do określonej grupy. Wykazywanie przez szczenię określonego typu charakteru może stanowić wskazówkę przy wyborze użytkownika, najlepszego ze względu na predyspozycje psychiczne psa. Wyniki testu charakteru dla poszczególnych ras przedstawiono w tabeli 2, 3 i 4.

Tabela 2 – Table 2
Wyniki testu charakteru dla jamników szorstkowłosych
Wire-haired dachshunds character test results

Numer miotu Number of litter	Numer szczenięcia Number of pup	Ciekawość Curiosity	Bojaźliwość Timidity	Neutralność Impartiality	Grupa Group	
1	1	3	0	4	II	
	2	3	1	1	III	
	3	6	0	3	I	
	4	7	0	0	I	
	5	2	3	3	III	
2	6	6	0	3	I	
	7	6	0	0	I	
	8	5	0	0	I	
3	9	2	0	6	II	
	10	6	0	3	I	
	11	9	0	0	I	
	12	8	0	0	I	
	13	6	0	3	I	
	14	9	0	0	I	
	15	7	0	0	I	
4	16	7	0	0	I	
	17	8	0	0	I	
	18	3	0	6	II	
	19	4	0	3	II	
5	20	6	0	3	I	
	21	7	0	0	I	
	22	4	0	3	II	
6	23	3	0	3	II	
	24	4	0	3	II	
	25	3	4	0	III	
	26	6	0	0	I	
	27	7	0	0	I	
	28	3	0	3	II	
	29	6	0	3	I	
	7	30	6	0	2	I
		31	9	0	0	I
		32	6	0	3	I
33		5	0	3	I	
33		5,52	0,24	1,85		
Średnio Mean						

Tabela 3 – Table 3 Wyniki testu charakteru dla jamników długowłosych
Long-haired dachshunds character test results

Numer miotu Number of litter	Numer szczenięcia Number of pup	Ciekawość Curiosity	Bojaźliwość Timidity	Neutralność Impartiality	Grupa Group
1	1	5	0	3	I
	2	2	6	0	III
	3	6	0	0	I
2	4	5	1	0	III
	5	6	2	0	III
	6	8	0	0	I
3	7	8	0	0	I
	8	9	0	0	I
	9	1	5	0	III
4	10	3	0	6	II
	11	3	0	6	II
	12	3	0	6	II
5	13	6	0	3	I
	14	6	0	3	I
	15	2	0	6	II
	16	3	3	3	III
	17	5	0	3	I
6	18	6	3	0	III
	19	2	3	3	III
	20	0	3	6	III
	21	0	3	6	III
7	22	3	3	3	III
	23	3	0	5	II
Średnio Mean		4,13	1,39	2,70	

Uzyskane rezultaty pozwoliły na porównanie poszczególnych ras pod względem pojedynczych cech: ciekawości, bojaźliwości i neutralności, jak również określenie, która z badanych ras wykazywała najlepsze predyspozycje do pracy myśliwskiej. Szczenięta wykazujące lękliwość mogą mieć kłopoty z socjalizacją i nie sprawdzają się ani jako psy myśliwskie, ani towarzyszące.

Wysoko istotne różnice między wszystkimi trzema rasami zaobserwowano dla cech ciekawości i bojaźliwości (tab. 5). Szczenięta jamników szorstkowłosych wykazywały największą ciekawość i najmniejszą bojaźliwość, co jest pożądane, zwłaszcza u psów pracujących. Najmniejszą ciekawość i największą bojaźliwość wykazywały szczenięta jamników krótkowłosych. Dla cechy neutralność istotną różnicę zaobserwowano między jamnikami szorstkowłosymi i długowłosymi. Dla wszystkich trzech cech stwierdzono wysoko istotne różnice między miotami w obrębie ras, co może wskazywać na istnienie dużych różnic indywidualnych i wpływu środowiska oraz warunków utrzymania lub kopiowania przez szczenięta reakcji suki. Wysoko istotne różnice między rasami zdają się jednak potwierdzać, że z rasą wiążą się określone predyspozycje psychiczne. Potwierdza to również reprezentacja w poszczególnych rasach psów z grupy I, II i III

Tabela 4 – Table 4 Wyniki testu charakteru dla jamników krótkowłosych
Smooth-haired dachshunds character test results

Numer miotu Number of litter	Numer szczenięcia Number of pup	Ciekawość Curiosity	Bojaźliwość Timidity	Neutralność Impartiality	Grupa Group
1	1	6	0	0	I
	2	6	0	0	I
2	3	6	0	3	I
	4	6	0	3	I
	5	9	0	0	I
	6	8	0	0	I
3	7	0	6	3	III
	8	2	5	0	III
4	9	2	3	2	III
	10	0	3	2	III
5	11	3	3	3	III
	12	0	3	6	III
	13	0	3	5	III
	14	3	3	3	III
	15	2	3	3	III
Średnio Mean		3,53	2,13	2,20	

(tab. 6) W grupie I znalazły się szczenięta niezależne z tendencją do dominacji, w II – szczenięta nie wykazujące tendencji do dominacji, zrównoważone, natomiast w grupie III szczenięta lękliwe, o utrudnionym przyszłym kontakcie z człowiekiem, trudne w socjalizacji.

Na podstawie uzyskanych wyników badań można stwierdzić, że najlepszymi cechami charakteru odznaczają się szczenięta jamników szorstkowłosych. Zdecydowana

Tabela 5 – Table 5Średnie wartości cech ciekawości, bojaźliwości i neutralności dla trzech ras jamników
Mean values of curiosity, timidity and impartiality for three dachshunds breeds

Rasa – Breed	Ciekawość Curiosity	Bojaźliwość Timidity	Neutralność Impartiality
Jamnik szorstkowłosy Wire-haired dachshund	5,52 ^{AB}	0,24 ^{CD}	1,85 ^E
Jamnik długowłosy Long-haired dachshund	4,13 ^{AB}	1,39 ^{CD}	2,70 ^E
Jamnik krótkowłosy Smooth-haired dachshund	3,53 ^{AB}	2,13 ^{CD}	2,20

A,B,C,D – P≤0,01; e – P≤0,05

Tabela 6 – Table 6

Procentowe zestawienie wyników testu charakteru u jamników
 Percentage summary of dachshund character test results

Grupy szczeniąt Pup group	Jamnik szorstkowłosy <u>Wire-haired dachshunds</u>		Jamnik długowłosy <u>Long-haired dachshunds</u>		Jamnik krótkowłosy <u>Smooth-haired dachshunds</u>	
	liczba number	%	liczba number	%	liczba number	%
	I	22	66,7	8	34,8	6
II	8	24,2	5	21,7	–	–
III	3	9,1	10	43,5	9	60,0

większość, bo aż 66,7% szczeniąt kwalifikuje się do grupy I. Do tej grupy należą psy odważne, pełne temperamentu, z tendencją do dominacji. Szczenięta te w przyszłości mogą być doskonale jako psy użytkowe, wymagane jest jednak, aby miały doświadczonego przewodnika. Do grupy II zalicza się 24,2% szczeniąt – są to psy łatwe do układania i prowadzenia, posłuszne, które nadają się jako psy towarzyszące. Natomiast do grupy III kwalifikuje się 9,1% szczeniąt, są to psy niezależne, łekliwe (tchórzliwe), które będą miały problemy z socjalizacją oraz utrudniony kontakt z człowiekiem.

W przypadku jamników długowłosych duży procent szczeniąt w grupie III (43,5%) może sugerować, że w rasie tej często spotyka się osobniki łekliwe i niezrównoważone, nie mające predyspozycji psa użytkowego (myśliwego). W grupie I znalazło się 34,8% szczeniąt.

Najmniejszą grupę badanych szczeniąt stanowiły jamniki krótkowłose (5 miotów), ponadto były to często mioty o małej liczbie szczeniąt. Do grupy I zalicza się 40,0% szczeniąt, a do grupy III – 60,0%. Szczenięta tej rasy szczególnie łekliwe (bojaźliwie) reagowały na bodziec akustyczny.

Podsumowując uzyskane wyniki można stwierdzić, że szczenięta jamników szorstkowłosych wykazały najkorzystniejsze cechy charakteru, jako potencjalne psy użytkowe i towarzyszące, tj. odwagę, pewność siebie i zrównoważony charakter. Szczenięta jamników długowłosych charakteryzowały się dużym temperamentem, pobudliwością i niezależnością. Z kolei wyniki testu charakteru jamników krótkowłosych wskazują na występowanie w tej rasie dużego stopnia niezależności. Wydaje się celowe przeprowadzenie testu charakteru dla szczeniąt, zarówno przez hodowcę jak i przyszłego właściciela, szczególnie wówczas, gdy szczenię ma być użytkowane jako pies myśliwski.

PIŚMIENNICTWO

1. CAMPBELL W. E., 1975 – Behavior problems in dogs. *American Veterinary* 2, 83-89.
2. RUSZCZYC Z., 1989 – Metodyka doświadczeń zootechnicznych. PWRiL, Warszawa.
3. SCOTT J.P., FULLER J.L., 1974 – Dog behavior – the genetic basic. The University of Chicago Press. Chicago.
4. SEIFERLE E., 1981 – Podstawy charakteru i próby charakteru psa. Instytut Śląski.

5. ŚCIESIŃSKI K., KOPACZ A., 1985 – Próba opracowania oryginalnego testu charakteru dla szczeniąt (badania niepublikowane).
6. TRUMLER E., 1974 – Fazy rozwojowe socjalizacji u młodych psów. *Pies* 1-2, 129-130.
7. ŻUK B., 1989 – Biometria stosowana. PWN, Warszawa.

Kazimierz Ściesiński, Edyta Krzysztozek, Beata Gacyk

An attempt at evaluating character traits of dachshund pups

S u m m a r y

The investigations were aimed at performing a character test of pups of three breeds of dachshund – smooth-haired, long-haired and wire-haired (IV group FCI), as a breed representing a group of hunting dogs. The investigations were performed at the breeders of dachshunds which were kept in the, so-called, home kennels. The pups were about 6 weeks old. The observations concerned pups subjected to character test. Three stimuli were applied: visual, acoustic and tactual. On the basis of behaviour, the pups were divided into three groups: pups showing interest, pups behaving indifferently and pups expressing fear and aggression. The evaluation was performed according to three point scale. Highly significant differences were observed between three breeds of dachshunds for the following traits: curiosity and timidity. No significant changes were observed for impartiality between wire-haired and smooth-haired dachshunds and between long-haired and smooth-haired. A significant difference was observed between wire-haired and long-haired dachshunds. The best traits were characteristic for the pups of wire-haired dachshunds.